

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: Ing. M. Š.
bytem
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: Krajský úřad kraje Vysočina
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2017, č. j. KUJI 48914/2017, sp. zn. OOSČ 460/2017 OOSC/155,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2017, č. j. KUJI 48914/2017, sp. zn. OOSČ 460/2017 OOSC/155, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **13200 Kč**, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Ledčická 15, 184 00 Praha 8.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2017, č.j. KUJI 48914/2017, sp. zn. OOSČ 460/2017 OOSC/155 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 16. 5. 2017, vypravené dne 17. 5. 2017, č.j. DOP/15932/2017/-NAVR/1935/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, (dále též „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že řídil osobní automobil na dálnici D1 na 139. km ve směru Praha - Brno jel nedovolenou rychlostí, neboť mu byla v tomto úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 130 km/h naměřena rychlost 162 km/h. Při zvážení možné odchylky měřícího zařízení +/- 3% mu tedy byla jako nejnižší skutečná rychlost stanovena hodnota rychlosti jízdy 157 km/h, čímž překročil rychlost na dálnici o 27 km/h. Za spáchání tohoto přestupku byla žalobci jako provozovateli vozidla uložena pokuta ve výši 1900 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

3. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí zamítnuto ve smyslu ustanovení § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) jako opožděné.
4. Žalovaný vycházel z toho, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím jeho zmocněnce dne 18. 5. 2017. Odvolání bylo podáno rovněž cestou zmocněnce Ing. M. J. dne 5. 6. 2017. Ze správního spisu vyplývá, že patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začala žalobci běžet dne 19. 5. 2017 a skončila dne 2. 6. 2017. Žalobce zaslal odvolání dne 5. 6. 2017 prvostupňovému orgánu, tedy po uplynutí zákonné lhůty.
5. Podle názoru žalovaného bylo tedy prvostupňové rozhodnutí v právní moci ke dni 3. 6. 2017 a není možné ho napadnout řádným opravným prostředkem. S odkazem na ustanovení § 83 správního řádu žalovaný odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl pro opožděnost. Zároveň neshledal žádné důvody pro zahájení přezkumného řízení.

III. Žaloba

6. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce tvrdil následující žalobní námitky.
7. V prvé řadě uvedl, že podle jeho názoru nebylo prvostupňové rozhodnutí řádně doručeno dne 18. 5. 2017. Odkázal na ustanovení (§ 72 odst. 1 SŘ) rozhodnutí se doručuje do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením, k čemuž v předmětné věci nedošlo.
8. Do datové schránky zmocněnce žalobce Ing. J. se přihlásila pověřená osoba L. Ř., která však neměla oprávnění přijímat písemnosti určené do vlastních rukou. Žalobce tvrdil, že L. Ř. vyřizuje ostatní písemnosti, avšak nemá oprávnění jako pověřená osoba k přijímání a čtení zpráv označených příznakem do vlastních rukou.
9. Za účelem prokázání svých tvrzení žalobce navrhl výslech Ing. J., výpis z informačního systému datových schránek, výslech pověřené osoby L. Ř. Dále navrhl, aby krajský soud vyžádal od Ministerstva vnitra odpovědi na následující dotazy: zda se dne 18. 5. 2017 přihlásila k datové schránce ID osoba, která požívá právo přijímat písemnosti doručované do vlastních rukou, a která osoba se dne 18. 5. 2017 přihlásila k této datové schránce. Dále žalobce navrhoval, aby bylo zjištěno, ve kterých dnech se přihlásila k předmětné datové schránce osoba oprávněná přijímat datové zprávy.

10. Žalobce má za to, že mu bylo rozhodnutí doručeno dne 19. 5. 2017, kdy se Ing. J. přihlásil do datové schránky. Žalobce má dále za to, že lhůta k podání odvolání skončila až dne 5. 6. 2017 a odvolání tak bylo podáno ve věci včas.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

11. Ve svém vyjádření žalovaný uvedl, že trvá na tom, že odvolání v předmětné věci bylo podáno opožděně a žaloba tedy není důvodná. Poukázal na písemnost založenou na čl. 34 správního spisu, která dokládá, že prvostupňové rozhodnutí bylo do datové schránky zmocněnce žalobce doručeno dne 18. 5. 2017. Proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné s tím, že netrval na nařízení ústního jednání.
12. V replice žalobce uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalovaného o průkaznosti doručení prvostupňového rozhodnutí. Z přiložené doručky vygenerované informačním systémem datových schránek však vyplývá, že předmětné rozhodnutí podle tohoto systému sice skutečně bylo doručeno dne 18. 5. 2017, nikoliv však přihlášením oprávněné osoby, ale přihlášením osoby pověřené. Pověřená osoba zmocněnce žalobce nebyla oprávněna ke čtení zpráv určených do vlastních rukou, mezi které podle správního řádu patří i rozhodnutí ve věci samé, jak vyplývá z navržených důkazů.
13. Informační systém datových schránek tedy vykázal doručení předmětného rozhodnutí chybně, a to pouze proto, že správní orgán při jeho odesílání postupoval v rozporu se zákonem a v příslušné datové zprávě nevyznačil příznak „do vlastních rukou“ (§ 19 odst. 2 zák. č. 300/2008 Sb. Nemohlo tedy ani dojít k doručení, protože dne 18. 5. 2017 se do datové schránky nepřihlásila osoba s příslušným oprávněním (§ 17 odst. 3 téhož zákona).
14. Dále žalobce závěrem své repliky poukázal na relevantní judikaturu, především rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 As 59/2018 – 36 a další judikaturu krajských soudů v obdobných věcech.

V. Řízení před krajským soudem

15. Krajský soud nejprve posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
16. Dále krajský soud vyžádal **správní spisy** prvostupňového orgánu a žalovaného. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutečnosti. Prvostupňové rozhodnutí ze dne 16. 5. 2017 bylo vypraveno dne 17. 5. 2017 a bylo zasláno zmocněnci Ing. M. J. do datové schránky ID Podle připojeného dokladu o doručení ze systému VERA Radnice (ID datové schránky M. J., ID datové zprávy) bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno do označené datové schránky dne 18. 5. 2017. Odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo doručeno prvostupňovému orgánu dne 5. 6. 2017. Následně prvostupňový orgán zaslal žalobci výzvu k doplnění odvolání ze dne 6. 6. 2017.
17. Krajský soud vyhověl důkazním návrhům žalobce a vyzval Ministerstvo vnitra ČR ke sdělení údajů vážících se k datové schránce Ing. M. J., a to v rozhodné době, kdy bylo prvostupňové rozhodnutí doručováno. Zároveň vyžádal od prvostupňového orgánu

oznámení o doručení datové zprávy ze systému datových schránek provozovaného Českou poštou, s.p.

18. Krajskému soudu bylo doručeno sdělení Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 2. 1. 2019 s připojenou doručenkou k datové zprávě, z níž vyplývá, že dne 18. 5. 2017 v 11:32:54 hod. se do datové schránky přihlásila pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě. Zároveň z doručanky k předmětné datové zprávě je patrné, že zpráva nebyla označena příznakem „do vlastních rukou“.
19. Dále krajský soud obdržel sdělení Ministerstva vnitra ČR, odboru eGovernmentu ze dne 10. 1. 2019, z něhož vyplývá, že ke dni 18. 5. 2017 měly do datové schránky ID (fyzické osoby Ing. M. J.) přístup následující osoby: Ing. M. J. s oprávněním čtení zpráv včetně zpráv do vlastních rukou atd., a dále osoba L. Ř. s oprávněním číst zprávy a zobrazovat seznamy a dodejky.
20. Krajský soud ve věci nařídil ústní jednání, které se uskutečnilo v omluvené nepřítomnosti účastníků a jejich zástupců dne 18. 2. 2019. Krajský soud konstatoval obsah soudního a správního spisu a provedl dokazování listinami získanými v průběhu soudního řízení, konkrétně sdělením Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 2. 1. 2019, doručenkou datové zprávy ID a sdělením Ministerstva vnitra, odboru eGovernmentu ze dne 10. 1. 2019. Další návrhy na provedení dokazování krajský soud zamítl a ukončil dokazování. Poté vyhlásil postupem ve smyslu § 49 odst. 11 s.ř.s. rozsudek.

VI. Posouzení věci krajským soudem

21. Žaloba je důvodná.
22. Krajský soud v předmětné věci posuzoval pouze otázku, zda žalovaný vycházel ze správného data doručení prvostupňového rozhodnutí žalobci, na čemž závisí i navazující úvaha o opožděnosti podaného odvolání ze dne 5. 6. 2017.
23. Pokud totiž lhůta k podání odvolání běžela až od pozdějšího data než 18. 5. 2017, mohlo být odvolání podáno včas, neboť posledním dnem lhůty počítané ode dne 19. 5. 2017 by byl v souladu s pravidly pro počítání lhůt [§ 40 odst. 1 písm. c) správního řádu] den 5. 6. 2017, tedy den, kdy bylo odvolání žalobcem podáno.
24. Podle § 19 odst. 4 správního řádu v rozhodném znění platí, že do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba. Podle § 72 odst. 1 správního řádu platí, že *„rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Nestanoví-li zákon jinak, má ústní vyhlášení účinky oznámení pouze v případě, že se účastník současně vzdá nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Tato skutečnost se poznamená do spisu.“*
25. Podle ustanovení § 19 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, v rozhodném znění platí, že je-li dokument nebo úkon určen do vlastních rukou adresáta, vyznačí tuto skutečnost odesílatel v datové zprávě.
26. Podle ustanovení § 8 odst. 6, 8 zákona č. 300/2008 Sb. platí, že k přístupu do datové schránky je dále oprávněna pověřená osoba, kterou je u datové schránky fyzická osoba

- a datové schránky podnikající fyzické osoby fyzická osoba pověřená osobou, pro niž byla datová schránka zřízena, a to v rozsahu jí stanoveném. Pověřená osoba je oprávněna k přístupu k dokumentům určeným do vlastních rukou adresáta pouze, stanoví-li tak oprávněná osoba nebo administrátor.
27. Za účelem osvětlení stavu věci krajský soud doplnil ve věci dokazování nad rámec správního spisu. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že tvrzení žalobce o tom, že se dne 18. 5. 2018 v 11:32:54 hod. do datové schránky zmocněnce žalobce přihlásila pověřená osoba L. Ř., a nikoliv zmocněnec žalobce Ing. M. J., který jako jediný měl v inkriminované době oprávnění číst zprávy s příznakem do vlastních rukou, je pravdivé.
28. Z citované právní úpravy vyplývá, že rozhodnutí je ve smyslu § 19 odst. 4 správního řádu a § 72 odst. 1 SŘ písemností, která se v písemné podobě oznamuje doručením do vlastních rukou, tento režim je třeba zachovat i při aplikaci zákona č. 300/2008 Sb. (viz k tomu rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2018, č.j. 1 As 59/2018 – 37, přístupný na www.nssoud.cz). Rozhodnutí musí být tedy doručováno tak, že správní orgán vyznačí při odesílání datové zprávy příznak „do vlastních rukou“ (§ 19 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb.).
29. Z doručky ze systému datových schránek České pošty, s.p. k datové zprávě IDjednoznačně vyplývá, že tato zpráva nebyla zaslána s příznakem do vlastních rukou, což znamená, že prvostupňový orgán postupoval v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1 a § 19 odst. 4 správního řádu. Toto procesní pochybení zakládá vadu řízení, neboť prvostupňové rozhodnutí nebylo k datu 18. 5. 2017 řádně doručeno v souladu se zákonem. Pochybení prvostupňového orgánu tak umožnilo, aby systém datových schránek zpřístupnil datovou zprávu jiné osobě, která neměla oprávnění číst písemnosti, které mají být doručovány do vlastních rukou. Přihlášení pověřené osoby L. Ř. dne 18. 5. 2017 v 11:32:54 hod.
30. Jelikož žalovaný vycházel z data 18. 5. 2017 jako z data, které určilo počátek běhu lhůty k podání odvolání v předmětné věci, a považoval v důsledku toho odvolání za opožděné, je napadené rozhodnutí stiženo nezákonností (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.)

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

31. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
32. V dalším řízení bude žalovaný povinen se znovu zabývat otázkou včasnosti podaného odvolání a nově posoudit otázku, k jakému okamžiku bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno. Krajský soud k této otázce další dokazování nevedl, neboť to již nebylo třeba k prokázání nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Je však povinností žalovaného v případné součinnosti s prvostupňovým orgánem postavit najisto, kdy se k datové schránce přihlásil zmocněnec žalobce Ing. M. J. a došlo tak k řádnému doručení prvostupňového rozhodnutí, a od toho dovodit, zda bylo odvolání žalobcem podáno včas či opožděně.
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na

náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

34. V dané věci úspěšný žalobce byl v řízení zastoupen advokátem, a proto má právo na náhradu nákladů právního zastoupení a zaplaceného soudního poplatku ve výši 3000 Kč. Na náhradě nákladů právního zastoupení krajský soud přiznal žalobci dle ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v rozhodném znění náhradu za tři úkony právní služby v sazbě 3100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a podání repliky ze dne 10. 8. 2018) na jeden úkon, tedy celkem 9300 Kč. Dále krajský soud přiznal ke každému úkonu částku náhrady hotových výdajů ve výši 300,- Kč na úkon, tedy celkem 900 Kč. Jelikož zástupce žalobce není plátcem DPH, nezvýšil krajský soud náhradu odměny za právní zastoupení o částku připadající na tuto daň. Celkem činí náhrada nákladů řízení částku 13200 Kč, která bude žalobci žalovaným uhrazena za podmínek uvedených ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. února 2019

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.